પ્રકાશન નં. ૯

50 મકબૂલ દુઆએં

مقبول دعائیں

ઈસ્લામિક ઈન્ફોર્મેશન સેન્ટર-ભૂજ

C/o. અબ્દુલ મજીદભાઈ, આનંદ હેર આર્ટ,

હોટલ નૂરાની પાસે, ડાંડા બજાર, ભૂજ - કચ્છ

M. 9879671123 Blog : www.iicbhuj.blogspot.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

તમ્હીદ

દુઆ અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝત કો એક મહબૂબ અમલ હૈ. જિસ ઝબાન મેં ભી દુઆ કી જાયે, અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝત ઈન્હેં અપને દામન મેં જગહ અતા ફરમાતા હૈ. તા-હમ અંબિયા વ રસૂલ કી ઝબાને-મુબારિકા સે માંગી ગઈ દુઆએં મુખ્તસર હોને કે સાથ-સાથ ઈતની જામેઅ હૈં કે ઉનમેં વો તમામ ચીઝેં માંગ લી ગઈ હૈ, જિસકી એક ઈન્સાન કો દુનિયા વ આખિરત મેં હાજત વ ઝુરૂરત હોતી હૈ.

લિહાઝા ઈન દુઆઓં કો પઢને ઔર યાદ કરને મેં ઈસ બાત કી ઝ્યાદા ઉમ્મીદ હૈ કે અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝ્ઝત ઈન્હેં શરફે-કુબૂલિયત સે નવાઝે.

اَعُذُ بِا للّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ.

અઊઝુ બિલ્લાહિ મિનશ્-શઈતાનિર્-રજીમ.

“પનાહ માંગતા હું મૈં અલ્લાહ કી શૈતાને-મરદૂદ સે.”

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيْمِ.

બિસ્મિલ્લાહિર્-રહમાનિર્-રહીમ.

“શુરૂ કરતા હું અલ્લાહ કે નામ સે, જો નિહાયત મેહરબાન, બડે રહમવાલે હૈં.”

(૧)

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۲۷﴾

રબ્બના તકબ્બલ મિન્ના ઈન્નક અન્તસ્-સમીઉલ્ અલીમ. (સૂરઃ બકરહ, આ. ૧૨૭)

“અય હમારે રબ ! તુ હમસે (દુઆઓં કો) કબૂલ ફરમા, તુ હી સુનનેવાલા ઔર જાનનેવાલા હૈ.”

(૨)

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۖ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّكَ أَنتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

રબ્બના વ-જ્અલ્ના મુસ્લિમઈનિ લ-ક વ-મિન્ ઝુર્રિયતિના- ઉમ્મતમ્-મુસ્લિમતન્ લ-ક. વ અરિના મનાસિકના વ તુબ્ અલઈના, ઈન્નક અન્તત્-તવ્વાબુર્-રહીમ. (સૂરઃ બકરહ, આ. ૧૨૮)

''અય હમારે રબ ! હમેં અપના ફરમાબરદાર બના લે ઔર હમારી ઔલાદમેં સે ભી એક જમાઅત કો અપના ઈતાઅતગુઝાર રખ, ઔર હમેં અપની ઈબાદતેં સિખા ઔર હમારી તૌબા કુબૂલ ફરમા. તુ તૌબા કુબૂલ ફરમાનેવાલા ઔર રહમ-વ-કરમ કરનેવાલા હૈ.

(૩)

رَبَّنَآ اٰتِنَا
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾

રબ્બના આતિના ફિદ્-દુન્યા હસનતંવ્ વ-ફિલ્ આખિરતિ હસનતંવ્ વ-કિના અઝાબન્નાર.

(સૂરઃ બકરહ, આ. ૨૦૧)

''અય હમારે રબ ! હમેં દુનિયા મેં નેકી દે, ઔર આખિરત મેં ભી ભલાઈ અતા ફરમા ઔર હમેં અઝાબે-જહન્નમ સે નજાત દે.''

(૪)

رَبَّنَآ اَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا
صَبۡرًا وَّ ثَبِّتۡ اَقۡدَامَنَا
وَانۡصُرۡنَا عَلَى الۡقَوۡمِ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٢٥٠﴾

રબ્બના અફ્‌રિગ્ અલઈના સબ્‌રંવ્ વ-સબ્બિત

અક્‌દામના વન્‌સુર્‌ના અલલ્-કવ્‌મિલ્ કાફિરીન.

(સૂર: બકરહ, આ. ૨૫૦)

''અય હમારે રબ ! હમેં સબ્ર દે, સાબિતકદમી

દે ઔર કૌમે-કુફ્ફાર પર હમારી મદદ ફરમા.''

(૫)

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ

રબ્બના લા-તુઆખિઝ્‌ના- ઈન્નસીના- અવ્‌-અખ્‌તઅ્‌ના. (સૂરઃ બકરહ, આ. ૨૮૬)

"અય હમારે રબ ! અગર હમ ભૂલ ગયે હોં યા ખતા કી હો તો હમેં ના પકડના."

(૬)

رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ إِصْرًا
كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ

રબ્બના વ-લા તહ્‌મિલ્‌ અલઈના- ઈસ્‌રન્‌ ક-મા હમલ્તહૂ અલલ્લઝીન મિન્‌ કબ્‌લિના.

(સૂરઃ બકરહ, આ. ૨૮૬)

"અય હમારે રબ ! હમ પર વો બોઝ ના ડાલ, જો હમસે પહલે લોગોં પર ડાલા થા."

(૭)

رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ
وَاعْفُ عَنَّا ۗ وَاغْفِرْ لَنَا ۗ وَارْحَمْنَا ۗ اَنْتَ
مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨٦﴾

રબ્બના વ-લા તુહમ્મિલ્‌ના મા-લા તાકત લના બિહ. વઅ્‌ફુ અન્ના, વગ્‌-ફિર્‌ લના, વર્‌-હમ્‌ના, અન્ત મવ્‌લાના ફન્સુર્‌ના અલલ્‌-કવ્‌મિલ્‌-કાફિરીન. (સૂરઃ બકરહ, આ. ૨૮૬)

"અય હમારે રબ ! હમ પર વો બોઝ ના ડાલ, જિસકી હમેં તાકત ના હો ઔર હમસે દરગુઝર ફરમા, ઔર હમેં બક્ષ દે, ઔર હમ પર રહમ કર. તુ હી હમારા માલિક હૈ, હમેં કાફિરો કી કૌમ પર ગલ્બા અતા ફરમા."

(٨)

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ ⑧

રબ્બના લા-તુઝિગ્ કુલૂબના બઅ્દ-ઈઝ્ હદઈતના વ-હબલના મિંલ્લ-દુન્ક રહમા, ઈન્ન-ક અન્તલ્-વહ્હાબ. (સૂર: આલે ઈમરાન, આ.૮)

''અય હમારે રબ ! હમેં હિદાયત દેનેકે બાદ હમારે દિલ ટેઢે ના કર દે ઔર હમેં અપને પાસસે રહમત અતા ફરમા. યકીનન્ તુ હી બહુત બડી અતા દેનેવાલા હૈ.''

(૯)

رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ
لَّا رَيْبَ فِيْهِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۧ

રબ્બના ઈન્નક જામિઉન્નાસિ લિ-યવ્‌મિલ્‌-લા-રઈબ ફીહિ, ઈન્નલ્લાહ લા-યુખ્‌લિફુલ્‌ મીઆદ.

(સૂરઃ આલે ઈમરાન, આ.૯)

''અય હમારે રબ ! તુ યકીનન્‌ લોગોં કો એક દિન જમા કરનેવાલા હૈ, જિસકે આને મેં કોઈ શક નહીં. યકીનન્‌ અલ્લાહત્‌આલા વા'દાખિલાફી નહીં કરતા.''

(૧૦)

رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوۡبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ ﴿۱۶﴾

રબ્બના- ઈન્નના- આમન્ના ફગ્ફિર્-લના ઝુનૂબના વ-કિના અઝાબન્નાર.

(સૂરઃ આલે ઈમરાન, આ.૧૬)

''અય હમારે રબ ! હમ ઈમાન લા ચૂકે, ઈસલિયે હમારે ગુનાહ મુઆફ ફરમા ઔર હમેં આગ કે અઝાબ સે બચા.''

(૧૧)

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ
وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ۝٥٣

રબ્બના- આમન્ના બિમા- અન્ઝલ્ત વત્-તબઅ્નર્-રસૂલ ફક્-તુબ્ના મઅશ્-શાહિદીન.

(સૂરઃ આલે ઈમરાન, આ. ૫૩)

''અય હમારે રબ ! હમ તેરી ઉતારી હુઈ વહી પર ઈમાન લાયે ઔર હમને તેરે રસૂલ કી ઈતાઅત કી, પસ, તુ હમેં ગવાહોં મેં લિખ લે.''

(૧૨)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَ اِسْرَافَنَا فِيْٓ اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ۝

રબ્બનગ્-ફિર્-લના ઝુનૂબના વ-ઈસ્રાફના ફી અમ્રિના વ-સબ્બિત અક્દામના વન્-સુર્ના અલલ્-કવ્મિલ્-કાફિરીન.

(સૂરઃ આલે ઈમરાન, આ. ૧૪૭)

અય હમારે રબ ! હમારે ગુનાહોં કો બક્ષ દે ઔર હમસે હમારે કામોં મેં જો બેજા ઝ્યાદતી હુઈ હૈ, ઉસે ભી મુઆફ ફરમા ઔર હમેં સાબિતકદમી અતા ફરમા ઔર હમેં કાફિરોં કી કૌમ પર મદદ ફરમા.

(૧૩)

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ
هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

રબ્બના મા-ખલકત હાઝા બાતિલા, સુબહાનક ફકિના અઝાબન્નાર.

(સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૧૯૧)

"અય હમારે રબ ! તુને યે કાયનાત બેફાયદા નહીં બનાઈ. તુ પાક હૈ, પસ હમેં આગ કે અઝાબ સે બચા લે."

(૧૪)

رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ
تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ؕ
وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾

રબ્બના- ઈન્નક મન્ તુદ્ખિલિન્નાર ફ-કદ અખ્ઝય્તહૂ વ-મા લિઝ્-ઝાલિમીન મિન્ અન્સાર.

(સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૧૯૨)

''અય હમારે રબ ! તુ જિસે જહન્નમ મેં ડાલે, યકીનન્ તુને ઉસે રુસ્વા કિયા ઔર ઝાલિમોં કા મદદગાર કોઈ નહીં.''

(૧૫)

رَبَّنَآ اِنَّنَا
سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِىْ لِلْاِيْمَانِ
اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۖ

રબ્બના- ઈન્નના સમિઅ્ના મુનાદિયં-ય્ યુનાદિ, લિલ્-ઈમાનિ અન્ આમિનૂ બિ-રબ્બિકુમ્ ફ-આમન્ના. (સૂર: આલે ઈમરાન, આ. ૧૯૩)

''અય હમારે રબ ! હમને સુના કે મુનાદી કરનેવાલા બા-આવાઝ બલંદ ઈમાન કી તરફ બુલા રહા હૈ કે લોગોં ! અપને રબ પર ઈમાન લાઓ, પસ હમ ઈમાન લાયે.''

(૧૬)

رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

રબ્બના ફગ્ફિર્લના ઝુનૂબના વ-કફ્ફિર અન્ના સય્યિઆતિના વ-તવફ્ફના મઅલ્ અબ્રાર.

(સૂરઃ આલે ઈમરાન, આ. ૧૯૩)

''અય હમારે રબ ! અબ તુ હમારે ગુનાહ મુઆફ ફરમા ઔર હમારી બૂરાઈયાં હમસે દૂર કર દે ઔર હમારી મૌત નેકીયોં કે સાથ કર.''

(૧૭)

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿١٩٤﴾

રબ્બના વ-આતિના મા વ-અત્તના અલા રુસુલિક વ-લા તુખ્ઝિના યવ્મલ્ કિયામહ. ઈન્નક લા તુખ્લિફુલ્ મીઆદ.

(સૂરઃ આલે ઈમરાન, આ. ૧૯૪)

''અય હમારે રબ ! હમેં વો દે જિસકા વા'દા તુને હમસે અપને રસૂલોં કી ઝબાની કિયા હૈ ઔર હમેં કિયામત કે દિન રુસ્વા ના કર, યકીનન્ તુ વા'દાખિલાફી નહીં કરતા.

(૧૮)

رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا
مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُوْنُ لَنَا
عِيْدًا لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ
وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿١١٤﴾

રબ્બના- અન્ઝિલ્ અલઈના મા-ઈદતમ્-મિનસ્સમા-ઈ તકૂનુ લના ઈદલ્-લિ અવ્વલિના વ આખિરિના વ-આયતમ્-મિન્ક, વ-ર્ ઝુક્ના વ-અન્ત ખઈરુર્-રાઝિકીન. (સૂરઃ માઈદા, આ. ૧૧૪)

''અય હમારે રબ ! હમ પર આસમાન સે ખાના નાઝિલ ફરમા કે વો હમારે લિયે એક ખુશી કી બાત હો જાયે ઔર તેરી તરફ સે એક નિશાની હો જાયે ઔર તુ હમકો રિઝ્ક અતા ફરમા દે ઔર તુ સબ અતા કરનેવાલોં સે અચ્છા હૈ.''

(૧૯)

رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۸۳﴾

રબ્બના- આમન્ના ફ ક્તુબના મઅશ્-શાહિદીન.

(સૂરઃ માઈદા, આ. ૮૩)

"અય હમારે રબ ! હમ ઈમાન લે આયે, પસ તુ હમ કો ભી ઉન લોગોં કે સાથ લિખ લે, જો તસ્દીક કરતે હૈં."

(૨૦)

رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا

صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿۱۲۶﴾

રબ્બના- અફ્રિગ્ અલઈના સબ્રંવ્-વ-તવફ્ફના મુસ્લિમીન. (સૂરઃ આ'રાફ, આ. ૧૨૬)

"અય હમારે રબ ! હમારે ઉપર સબ્ર કા ફૈઝાન ફરમા ઔર હમારી જાન હાલતે-ઈસ્લામ પર નિકાલ."

(૨૧)

رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا سكتة
وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾

રબ્બના ઝલમ્ના અન્ફુસના, વઈલ્લમ તગ્ફિર્લના વ-તર્હમ્ના લ-નકુનન્ન મિનલ્-ખાસિરીન.

(સૂરઃ આ'રાફ, આ. ૨૩)

''અય હમારે રબ ! હમને અપના બડા નુકસાન કિયા ઔર અગર તુ હમારી મગફિરત ના કરેગા ઔર હમ પર રહમ ના કરેગા તો વાકઈ હમ નુકસાન પાનેવાલોંમેં સે હો જાયેંગે.''

(૨૨)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾

રબ્બના લા-તજ્અલ્ના મઅલ્-કવ્મિઝ્-ઝાલિમીન.

(સૂરઃ આ'રાફ, આ. ૪૭)

"અય હમારે રબ ! હમકો ઝાલિમોં કે સાથ સામિલ ના કર."

(૨૩)

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ﴿٨٩﴾

રબ્બનફ્-તહ બઇનના વ બઇન કવ્મિના બિલ્-હક્કિ વ-અન્ત ખઇરુલ્ ફાતિહીન. (સૂરઃ આ'રાફ, આ.૮૯)

"અય હમારે રબ ! હમારે ઔર હમારી કૌમ કે દરમિયાન હક્ક કે મુવાફિક ફૈસલા કર દે ઔર તુ સબસે અચ્છા ફૈસલા કરનેવાલા હૈ."

(૨૪)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٦﴾

રબ્બના લા-તજ્અલ્ના ફિત્નતંલ્-લિલ્-કવ્મિઝ્-ઝાલિમીન. વ-નજ્જિના બિ-રહમતિક મિનલ્ કવ્મિલ્ કાફિરીન. (સૂરઃ યૂનુસ, આ. ૮૫-૮૬)

"અય હમારે રબ ! હમકો ઝાલિમોં કા ફિત્ના ના બના ઔર હમકો અપની રહમત સે ઇન કાફિર લોગોં સે નજાત દે."

(૨૫)

رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعۡلَمُ مَا نُخۡفِىۡ وَمَا نُعۡلِنُ ؕ
وَمَا يَخۡفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنۡ شَىۡءٍ
فِى الۡاَرۡضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ﴿۳۸﴾

રબ્બના- ઈન્નક તઅ્લમુ મા-નુખ્ફી વમા નુઅ્લિનુ, વ-મા યખ્ફા અલલ્લાહિ મિન્ શયઈન્ ફીલ્-અર્દિ વ-લા ફિસ્-સમાઈ. (સૂરઃ ઈબ્રાહીમ, આ. ૩૮)

''અય હમારે રબ ! તુ ખૂબ જાનતા હૈ જો હમ છિપાએં ઔર ઝાહિર કરેં, ઝમીનો-આસમાન કી કોઈ ચીઝ અલ્લાહ પર પોશીદા નહીં.''

(૨૬)

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾

રબ્બના વ-તકબ્બલ દુઆ-અ્. (સૂરઃ ઈબ્રાહીમ, આ.૪૦)

''અય હમારે રબ ! મેરી દુઆ કુબૂલ ફરમા.''

(૨૭)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي
وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ
يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

રબ્બનગ્ફિર્લી વ-લિ વાલિદય્ય વ-લિલ્ મુઅ્મિનીન યવ્મ યકૂમુલ્ હિસાબ. (સૂરઃ ઈબ્રાહીમ, આ. ૪૧)

''અય હમારે રબ ! મુજે બક્ષ દે ઔર મેરે માં-બાપકો ભી બક્ષ દે ઔર દીગર મોમિનોંકો ભી બક્ષ દે, જિસ દિન હિસાબ હોને લગે.''

(૨૮)

رَبَّنَآ اٰتِنَا
مِنۡ لَّدُنۡكَ رَحۡمَةً وَّهَيِّئۡ لَنَا
مِنۡ اَمۡرِنَا رَشَدًا ۝١٠

રબ્બના- આતિના મિલ્-લ-દુન્ક રહ્મતંવ્-વ-હય્યિઅ્-લના મિન્ અમ્રિના રશદા.

(સૂરઃ કહ્ફ, આ. ૧૦)

"અય હમારે રબ ! હમેં અપને પાસ સે રહમત અતા ફરમા ઔર હમારે કામ મેં હમારે લિયે રાહયાબી કો આસાન કર દે."

(૨૯)

رَبَّنَآ اِنَّنَا نَخَافُ

اَنْ يَّفْرُطَ عَلَيْنَآ

اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ﴿٤٥﴾

રબ્બના- ઈન્નના નખાફુ અંય્-યફ્રુત અલઈના- અવ્ અંય્-યત્ગા. (સૂરઃ તા-હા, આ. ૪૫)

"અય હમારે રબ ! હમેં ખૌફ હૈ કે કહીં વો (ફિરઓન યા દુશ્મન) હમ પર કોઈ ઝ્યાદતી ના કરે યા અપની સરકશી મેં બઢ ના જાયે."

(૩૦)

رَبُّنَا الَّذِیۡۤ اَعۡطٰی

کُلَّ شَیۡءٍ خَلۡقَہٗ

ثُمَّ ھَدٰی ﴿۵۰﴾

રબ્બુનલ્લઝી અઅ્તા કુલ્લ શયૃઈન્ ખલ્કહૂ સુમ્મ હદા. (સૂરઃ તા-હા, આ. ૫૦)

"હમારા રબ વો હૈ જિસને હર એકકો ઉસકી સૂરત-શક્લ અતા ફરમાઈ, ફિર હિદાયત કી રાહ સુઝા દી."

(૩૧)

رَبَّنَآ اٰمَنَّا

فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾

રબ્બના- આમન્ના ફગ્ફિર્લના વર્-હમ્ના વ-અન્ત ખઇરુર્-રાહિમીન. (સૂરઃ મુ'મિનૂન, આ. ૧૦૯)

''અય હમારે રબ ! હમ ઈમાન લા ચૂકે હૈં, તુ હમેં બક્ષ દે, હમ પર રહમ ફરમા, તુ સબ મેહરબાનોં સે ઝ્યાદા મેહરબાન હૈ.''

(૩૨)

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ

إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

રબ્બનસ્-રિફ્ અન્ના અઝાબ જહન્નમ, ઈન્ન અઝાબહા કાન ગરામા. ઈન્નહા સા-અત્ મુસ્તકરંવ્-વ-મુકામા. (સૂરઃ ફુરકાન, આ. ૬૫-૬૬)

''અય હમારે રબ ! હમસે દોઝખ કા અઝાબ પરે હી પરે રખ, ક્યૂં કે ઇસકા અઝાબ ચિમટ જાનેવાલા હૈ. બેશક વો ઠેહરને ઔર રુકને કે લિહાઝ સે બદતરીન જગહ હૈ.''

(૩૩)

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا

وَ ذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ

وَّاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِيْنَ اِمَامًا ﴿٧٤﴾

રબ્બના હબ્‌લના મિન્‌ અઝવાજિના વ-ઝુર્રિયાતિના કુર્રત અઅ્‌યુનિંવ્‌-વજ્અલ્ના લિલ્‌ મુત્તકીન ઈમામા. (સૂરઃ ફુરકાન, આ. ૭૪)

''અય હમારે રબ ! તુ હમેં હમારી બીવીયોં ઔર ઔલાદ સે આંખો કી ઠંડક અતા ફરમા ઔર હમેં પરહેઝગારોં કા પેશ્વા બના.''

(૩૪)

رَبَّنَا
لَغَفُوْرٌ
شَكُوْرُ ۙ ﴿٣٤﴾

રબ્બના લ-ગફૂરુન્ શકૂર. (સૂરઃ ફાતિર, આ.૩૪)

''હમારા રબ બડા બક્ષનેવાલા,
બડા કદરદાન હૈ.''

(૩૫)

رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَیْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝

રબ્બના વસિઅ્ત કુલ્લ શય્ઈર્-રહમતંવ્-વ-ઈલ્મન્ ફગ્ફિર્ લિલ્લઝીન તાબૂ વત્તબઊ સબીલક વ-કિહિમ્ અઝાબલ્ જહીમ. (સૂરઃ મુ'મિન, આ. ૭)

''અય હમારે રબ ! તુને હર ચીઝ કો અપની બક્ષિસ ઔર ઈલ્મ સે ઘેર રખ્ખા હૈ, પસ તુ ઈન્હેં બક્ષ દે જો તૌબા કરેં ઔર તેરી રાહ કી પૈરવી કરેં ઔર તુ ઈન્હેં દોઝખ કે અઝાબ સે ભી બચા લે.''

(૩૬)

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ ِالَّتِيْ وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآىِٕهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ ۭ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۙ وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ ۭ وَمَنْ تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَىِٕذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ۭ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۧ

રબ્બના વ-અદ્ખિલ્હુમ્ જન્નાતિ અદ્નિનિલ્લતી વ-અત્તહુમ્ વ-મન્ સલહ મિન્ આબા-ઈહિમ્ વ-અઝવાજિહિમ્ વ-ઝુર્રિયા-તિહિમ્. ઈન્નક અન્તલ્ અઝીઝુલ્ હકીમ. વકિહિમુસ્-સય્યિઆત.વમન્ તકિસ્-સય્યિઆતિ યવ્મઈઝિન્ ફ-કદ્ રહિમ્તહૂ, વ-ઝાલિક હુવલ્ ફવ્ઝુલ્ અઝીમ.

(સૂરઃ મુ'મિન, આ.૮-૯)

"અય હમારે રબ ! તુ ઈન્હેં હમેશગીવાલી જન્નતોં મેં લે જા, જિનકા તુને ઈનસે વા'દા કિયા હૈ, ઔર ઈનકે બાપદાદાઓં ઔર બીવીયોં ઔર ઔલાદોંમેં સે (ભી), ઉન (સબ) કો જો નેક-અમલ હૈં. બેશક તુ હી હૈ ઝબરદસ્ત હિકમતવાલા; ઔર બચા ઉનકો બૂરાઈયોં સે ઔર જો ઉસ દિન બૂરાઈયોં સે બચા, તુને ઉસ પર રહમ કિયા ઔર યહી બડી કામિયાબી હૈ."

(૩૭)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ
سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا
غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَآ اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۰﴾

રબ્બનગ્-ફિર્લના વ-લિ ઈખ્વાનિનલ્લઝીન સબકૂના બિલ્ ઈમાનિ વ-લા તજ્અલ ફી કુલૂબિના ગિલ્લલ્-લિલ્લઝીન આમનૂ રબ્બના- ઈન્નક રઊફુર્- રહીમ. (સૂરઃ હશ્ર, આ. ૧૦)

‘‘અય હમારે રબ ! હમેં બક્ષ દે ઔર હમારે ઉન ભાઈયોંકો ભી બક્ષ દે, જો હમસે પેહલે ઈમાન લા ચૂકે હૈં, ઔર ઈમાનવાલોં કી તરફ સે હમારે દિલ મેં કીના (ઔર દુશ્મની) ના ડાલ, અય હમારે રબ ! બેશક તુ શફકત વ મેહરબાની કરનેવાલા હૈ.’’

(૩૮)

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾

રબ્બના અલઈક તવક્કલના વ-ઈલઈક અનબના વ-ઈલઈકલ્ મસીર. (સૂરઃ મુમ્તહિના, આ. ૪)

''અય હમારે રબ ! તુજ હી પર હમને ભરોસા કિયા ઔર તેરી હી તરફ રુજૂઅ્ કરતે હૈં ઔર તેરે હી તરફ લૌટના હૈ.''

(૩૯)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً
لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ج
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

રબ્બના લા-તજ્અલ્ના ફિત્નાતંલ્-લિલ્લઝીના કફરૂ વગ્-ફિર્લના રબ્બના ઈન્નક અન્તલ્ અઝીઝુલ હકીમ. (સૂરઃ મુમ્તહિના, આ. ૫)

''અય હમારે રબ ! તુ હમેં કાફિરોં કી આઝમાઈશ મેં ના ડાલ, ઔર અય હમારે રબ ! હમારી ખતાઓં કો બક્ષ દે. બેશક તુ હી ગાલિબ હિકમતવાલા હૈ.''

(૪૦)

رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا
نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ
اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ⑧

રબ્બના- અત્મિમ્-લના નૂરના વગ્-ફિરલના.
ઈન્નક અલા કુલ્લિ શય્ઈન્ કદીર.

(સૂરઃ તહ્રીમ, આ. ૮)

''અય હમારે રબ ! હમેં કામિલ નૂર અતા ફરમા ઔર હમેં બક્ષ દે. યકીનન્ તુ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ.''

(૪૧)

رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَّلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ط
وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ۝٢٨

રબ્બગ્ફિર્લી વલિ વાલિદય્ય વ-લિમન્ દખલ બયૃતિય મુઅ્મિનંવ્-વલિલ્ મુઅ્મિનીન વલ્ મુઅ્મિનાત. વ-લા તઝિદિઝ્-ઝાલિમીન ઈલ્લા તબારા. (સૂરઃ નૂહ, આ. ૨૮)

''અય મેરે રબ ! તુ મુજે ઔર મેરે માં-બાપ ઔર જો ભી ઈમાનદાર હોકર મેરે ઘર મેં આયે ઔર તમામ મોમિન મર્દો ઔર કુલ ઈમાનદાર ઔરતોં કો બક્ષ દે ઔર કાફિરો કો સિવાય બરબાદી કે ઓર કિસી બાત મેં ના બઢા.''

(૪૨)

رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ
الْكٰفِرِيْنَ دَيَّارًا ۝٢٦ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوْا
عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْٓا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝٢٧

રબ્બિ લા તઝર્ અલલ્-અર્દિ મિનલ્ કાફિરીન દય્યારા. ઈન્નક ઈન્ તઝર્હુમ્ યુઝિલ્લુ ઈબાદક વ-લા યલિદૂ ઈલ્લા ફાજિરન્ કફ્ફારા.

(સૂરઃ નૂહ, આ. ૨૭)

''ઔર અય મેરે રબ ! તુ રૂએ-ઝમીન પર કિસી કાફિર કો રહને-સહને વાલા ના છોડ, (ક્યું કે) અગર તુ છોડેગા તો (યકીનન્) યે તેરે (ઓર) બંદો કો ભી ગુમરાહ કરેંગેં ઔર ફાજિરોં ઔર ઢીઢ કાફિરોં કો હી જનમ દેંગેં.''

(૪૩)

رَّبِّ
نَجِّنِي وَأَهْلِي
مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

રબ્બિ નજ્જિની વ-અહ્‌લી મિમ્મા યઅ્‌મલૂન.

(સૂરઃ શુઅ્‌રા , આ. ૧૬૯)

"અય મેરે રબ ! મુજે ઓર મેરે ઘરવાલોં કો ઈન (કાફિરોં) કે કામોં કે (વબાલ) સે બચા લે."

(૪૪)

رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ
وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٩﴾

રબ્બિ અવ્ઝિઅ્ની અન્ અશ્કુર નિઅ્મતકલ્લતી અનૂઅમ્ત અલય્ય વ-અલા વાલિદય્ય વ-અન્ અઅ્મલ સાલિહન્ તર્ઝાહુ વ-અદ્ખિલ્ની બિ-રહ્મતિક ફી ઈબાદિકસ્-સાલિહીન. (સૂરઃ નમ્લ, આ. ૧૯)

''અય મેરે રબ ! તુ મુજે તૌફિક દે કે મૈં ઉન ને'મતોં કા શુક્ર બજા લાઉં, જો તુને મુજ પર ઈના'મ કી હૈ ઔર મેરે માં-બાપ પર, ઔર મૈં ઐસે નેક આ'માલ કરતા રહું, જિનસે તુ ખુશ રહે ઔર મુજે અપની રહમત સે નેક બંદો મેં સામિલ કર લે.''

(૪૫)

رَبِّ هَبْ لِي
مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ
إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

રબ્બિ હબ્-લી મિંલ્લ-દુન્ક ઝુર્રિય્યતન્ તય્યિબા, ઈન્નક સમીઉદ્-દુઆ-અ્.

(સૂરઃ આલે ઈમરાન, આ. ૩૮)

''અય મેરે રબ ! મુજે અપને પાસસે પાકીઝા (નેક) ઔલાદ અતા ફરમા, બેશક તુ દુઆ કા સુનનેવાલા હૈ.''

(૪૬)

رَبِّ

لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا

وَّاَنْتَ خَيْرُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٨٩﴾

રબ્બિ લા-તઝર્ની ફર્દવ્-વ-અન્ત ખઈરુલ્ વારિસીન. (સૂરઃ અંબિયા, આ. ૮૯)

''અય મેરે રબ ! તુ મુજે અકેલા (બેઔલાદ) ના છોડ દે ઔર તુ સબસે બેહતર વારિસ હૈ.''

(૪૭)

رَبِّ اشْرَحْ لِىْ صَدْرِىْ ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِىْٓ اَمْرِىْ ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِىْ ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوْا قَوْلِىْ ﴿٢٨﴾

રબ્બિશ્‌-રહ્‌લી સદ્‌રી, વ-યસ્સિર્‌લી અમ્‌રી, વહ્‌લુલ્‌ ઉક્‌દતમ્‌-મિલ્‌-લિસાની, યફ્‌કહૂ કવ્‌લી.

(સૂરઃ તા-હા, આ. ૨૫-૨૮)

''અય મેરે રબ ! મેરા સીના ખોલ દે ઔર મેરા કામ મુજ પર આસાન કર દે ઔર મેરી ઝબાન કી ગિરૂહ (લુકનત) ભી ખોલ દે, તાકે લોગ મેરી બાત કો સમજ સકે.''

(૪૮)

رَبِّ

اِنِّیۡ لِمَاۤ اَنۡزَلۡتَ

اِلَیَّ مِنۡ خَیۡرٍ فَقِیۡرٌ ﴿۲۴﴾

રબ્બિ ઈન્ની લિમા- અન્ઝલ્ત ઈલય્ય મિન્ ખઈરિન્ ફકીર. (સૂરઃ કસસ, આ. ૨૪)

''અય મેરે રબ ! મૈં ઈસ બાત કા મોહતાજ હું કે મુજ પર અપની ને'મત નાઝિલ ફરમાએ.''

(૪૯)

رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ صَغِيْرًا ؕ﴿۲۴﴾

રબ્બિર્‌-હમ્‌હુમા ક-મા રબ્બયાની સગીરા.

(સૂરઃ બની ઈસરાઈલ, આ. ૨૪)

''અય મેરે રબ ! જૈસા ઈન્હોને (માં-બાપને) બચપન મેં પાલા હૈ, તુ ભી ઈનકે હાલ પર રહમ ફરમા.''

(૫૦)

رَبِّ اغْفِرْ

وَارْحَمْ

وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١١٨﴾

રબ્બિગ્-ફિર્ વર્-હમ્ વ-અન્ત ખઈરુર્-રાહિમીન.

(સૂરઃ મુ'મિનૂન, આ. ૧૧૮)

''અય મેરે રબ ! તુ મુજે બક્ષ દે ઔર મુજ પર રહમ ફરમા. તુ રહમ કરનેવાલોં મેં સબસે ઝ્યાદા રહમ કરનેવાલા હૈ.''

—★—

તમ્મત બિલ્-ખઈર

—★—